

LEGE

**pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului,
precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1 - Sistemul național de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

Art. 1 - (1) Prezenta lege instituie sistemul național de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care include, fără a se limita la acestea, următoarele categorii de autorități și instituții:

a) organele judiciare, în ceea ce privește competențele specifice privind infracțiunea de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

b) autorități și instituții publice cu atribuții de reglementare, informare și control în domeniu, precum unitatea de informații financiare a României, autorități cu atribuții de control financiar sau autorități cu atribuții de control fiscal, autoritatea vamală, servicii naționale de informații;

c) autorități administrative autonome și instituții cu rol de reglementare și supraveghere sectorială și control a entităților raportoare, precum Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc.

(2) Unitatea de informații financiare a României este Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare Oficiul.

(3) Oficiul este autoritatea care coordonează realizarea evaluării riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la nivel național.

(4) Pentru realizarea evaluării riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) realizează evaluări ale riscului de producere a acestor fenomene infracționale la nivel sectorial și, după caz, emit instrucțiuni cu caracter obligatoriu cu privire la măsurile de contracarare și diminuare.

(5) Abordarea pe bază de risc se realizează, la nivel național, prin cel puțin următoarele componente:

a) stabilirea domeniilor și categoriilor de entități raportoare pe baza analizei riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care acestea sunt expuse și stabilirea de obligații administrative în scopul atenuării acestor riscuri;

b) îndeplinirea obligațiilor impuse la lit. a) prin măsuri adoptate și aplicate de entitățile raportoare în funcție de riscul individual evaluat.

(6) Evaluările de risc menționate la alin. (3) și (4) sunt întocmite ținând cont de concluziile evaluării privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului realizate de Comisia Europeană, actualizate anual la nivel sectorial

și național ținând cont de evoluția riscurilor și de eficacitatea măsurilor adoptate în scopul atenuării lor.

(7) Oficiul asigură publicarea, pe site-ul propriu, a unei sinteze a evaluării naționale și transmite autorităților de supraveghere elementele relevante din evaluarea națională.

(8) Autoritățile de supraveghere pun la dispoziția entităților raportoare, de îndată, elementele relevante din evaluarea națională și sectorială corespunzătoare domeniului, în scopul realizării și actualizării propriilor evaluări ale riscului.

(9) Autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) întocmesc statistici complete privind eficacitatea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în domeniul specific de activitate, care includ:

a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, inclusiv numărul de entități și persoane, precum și importanța economică a fiecărui sector;

b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte privind activități suspecte înaintate către Oficiu, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipul de infracțiuni predicat, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost înghețate, sechestrate sau confiscate;

c) dacă sunt disponibile, date care indică numărul și procentajul de rapoarte care au ca urmare o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual către entitățile raportoare în care sunt detaliate utilitatea și urmările rapoartelor pe care le-au prezentat;

d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse parțial ori complet soluționate de către Oficiu.

(10) Autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) transmit Oficiului, în format electronic, statisticile menționate anterior, în forma stabilită de acesta. Oficiul asigură publicarea anuală a unei versiuni consolidate a statisticilor, pe pagina proprie de internet.

(11) Oficiul transmite Comisiei Europene statisticile menționate la alin. (9) și evaluarea de risc menționată la alin.(3).

Secțiunea 2 - Definiții

Art. 2 – În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

a) entitate raportoare reprezintă persoanele fizice, juridice și entitățile fără personalitate juridică, prevăzute la art. 5;

b) prin spălare a banilor se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 49;

c) prin finanțarea terorismului se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

d) bunuri înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice sau documentele sub orice formă, inclusiv electronică sau digitală, care atestă un titlu ori un drept sau interese cu privire la acestea.

e) relație de corespondent – reprezintă:

1. furnizarea de servicii bancare de către o instituție de credit în calitate de corespondent pentru o altă instituție de credit în calitate de respondent, inclusiv servicii de cont curent sau de depozit și servicii conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri transfrontaliere de fonduri, compensarea cecurilor, servicii de conturi de corespondent accesibile direct clienților și servicii de schimb valutar;

2. relația dintre o instituție de credit și o instituție financiară, ori dintre două instituții financiare, în vederea prestării de servicii similare celor de la pct. 1 de către instituția corespondentă pentru instituția respondentă, inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacții cu titluri de valoare sau transferuri de fonduri.

f) transferuri externe în și din conturi bancare înseamnă transferurile transfrontaliere, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate pe teritoriul României în care cel puțin una dintre părți este nerezident;

g) instituție de credit înseamnă o instituție astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, inclusiv sucursalele situate într-un stat membru ale unei astfel de instituții, indiferent dacă sediul central este situat într-un stat membru sau într-un stat terț;

h) instituție financiară înseamnă:

1. întreprinderea, alta decât o instituție de credit, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 18 alin. (1) lit. b-1, n și n¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar;

2. asigurătorii, asigurătorii compozit, asigurătorii captivi, asigurătorii micști, reasigurătorii astfel cum sunt definiți la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare și intermediarii de asigurări și/sau reasigurări astfel cum sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de investiții conexe, cu excepția agenților de asigurare și agenților de asigurare subordonați, autorizați potrivit dispozițiilor legale, astfel cum sunt definiți la art. 2 pct. 3-4 din Legea nr. 32/2000, privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare;

3. depozitarii centrali, administratorii de fonduri alternative de investiții, contrapărți centrale, societățile de servicii de investiții financiare și alte entități autorizate în baza legislației naționale în vederea prestării serviciilor și

activităților de investiții, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, entitățile care administrează un loc de tranzacționare, Fondul de compensare a investitorilor, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor legale;

4. administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează;

5. sucursale situate într-un stat membru ale instituțiilor financiare menționate la pct. 1 - 4, indiferent dacă sediile lor reale sunt situate într-un stat membru sau într-un stat terț;

i) prin **relație de afaceri** se înțelege relația profesională sau comercială legată de activitățile prestate de entitățile raportoare și despre care, la momentul stabilirii contractului sau a unei înțelegeri similare, se consideră a fi de o anumită durată;

j) prin **tranzacție ocazională** se înțelege tranzacția desfășurată în afara unei relații de afaceri, așa cum aceasta este definită la lit. i);

k) **bancă fictivă** înseamnă o instituție de credit, instituție financiară sau o altă instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de o instituție de credit sau financiară, care este înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică prin care să se exercite efectiv conducerea și gestiunea instituției și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat și supus efectiv unei supravegheri consolidate;

l) prin **furnizori de servicii** pentru societățile constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, și alte entități sau construcții juridice, se înțelege orice persoană fizică sau juridică, care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți, potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau alte persoane juridice;

2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți în comandită ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;

3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu legat de o societate constituită potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, o societate în comandită sau orice altă persoană juridică ori construcție juridică similară;

4. acționează sau intermediază ca o altă persoană să acționeze ca acționar pentru o persoană, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația comunitară sau cu standarde fixate la nivel internațional.

m) **grup** înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entități în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și întreprinderile care au obligația depunerii situațiilor financiare consolidate, astfel cum sunt reglementate în Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

n) **organism de autoreglementare** înseamnă uniunile, corpurile profesionale sau alte forme asociative ale profesiilor reglementate, care au

competențe de reglementare a activității membrilor lor, prin emiterea de regulamente și instrucțiuni privind activitatea și conduita etică a membrilor, de control și supraveghere a exercitării atribuțiilor legale ale acestora;

o) conducere de rang superior înseamnă orice persoană care deține cunoștințe suficiente privind expunerea entității la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care poate lua decizii cu efect asupra acestei expuneri, fără a fi necesar ca aceasta să fie întotdeauna un membru al organului colectiv de conducere și administrare;

p) servicii de jocuri de noroc înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;

r) client/clientelă – înseamnă orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică cu care entitățile raportoare desfășoară relații de afaceri ori cu care desfășoară alte operațiuni cu caracter permanent sau ocazional. Se consideră client al unei entități raportoare orice persoană cu care, în desfășurarea activităților sale, entitatea raportoare a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat, precum și orice persoană care beneficiază sau a beneficiat, în trecut, de serviciile unei entități raportoare;

s) termenii: prestator de servicii de plată, instituție de plată, agent, remitere de bani au înțelesul prevăzut la art. 2, art. 5 pct. 1, pct. 16, pct. 27 din Ordonanța de urgență nr. 113/2009 privind serviciile de plată cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 197/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată;

t) termenii: emitent de monedă electronică, instituție emitentă de monedă electronică, monedă electronică, distribuitor au înțelesul prevăzut la: art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (1) lit. d), e și f) din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică.”

u) sediu real – sediul definit la art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

w) entitate fără personalitate juridică reprezintă entități constituite în baza prevederilor Codului civil sau a altor acte normative.

Art. 3 - (1) În sensul prezentei legi, **persoane expuse politic** sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante.

(2) În sensul prezentei legi, prin funcții publice importante se înțeleg:

a) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;

b) membri ai Parlamentului sau ai unor organe legislative centrale similare;

c) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice;

d) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin căi extraordinare de atac;

e) membri ai organelor de conducere din cadrul curților de conturi sau membrii organelor de conducere din cadrul consiliilor băncilor centrale;

f) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;

g) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților, cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

h) directori, directori adjuncți și membri ai consiliului de administrație sau membrii organelor de conducere din cadrul unei organizații internaționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare.

(4) Membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi:

a) soțul/soția/ persoana considerată ca fiind echivalent al soțului/soției unei persoane expuse politic;

b) copiii și soții/soțiile acestora/persoana considerată ca fiind echivalent al soțului/soției acestora;

c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor expuse politic sunt:

a) orice persoană fizică ce este cunoscută ca fiind beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei entități fără personalitate juridică împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau ca având orice altă relație de afaceri strânsă cu o astfel de persoană;

b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei entități fără personalitate juridică cunoscute ca fiind înființată în beneficiul de facto al uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

(6) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei, după împlinirea unui termen de un an de la data la care persoana a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alin. (2), entitățile raportoare nu mai consideră persoana respectivă ca fiind expusă politic.

Art. 4 - (1) În sensul prezentei legi, prin *beneficiar real* se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție, o operațiune sau o activitate.

(2) Noțiunea de "beneficiar real" include cel puțin:

a) în cazul societăților:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin exercitarea dreptului de proprietate, în mod direct sau indirect, asupra unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, ori prin participația în capitalurile proprii ale persoanei juridice, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe

o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune sau participația în capitalurile proprii ale persoanei juridice într-un procent de peste 25%;

2. persoana sau persoanele fizice ce asigură conducerea societății în cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană fizică în conformitate cu pct. 1, ori în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată este beneficiarul real.

b) în cazul fiduciilor:

1. constitutorii;
2. fiduciarii;
3. protectorul;
4. beneficiarii sau, în cazul în care aceștia nu sunt precizați în contractul de fiducie și nici desemnați ulterior, categoria de persoane în al căror interes principal a fost încheiat contractul de fiducie;

5. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace.

c) în cazul asociațiilor și fundațiilor:

1. membrii în consiliul director pentru asociații;
2. fondatorii și membrii în consiliul director pentru fundații;
3. persoanele cu funcții executive împuternicite de consiliul director al asociației sau fundației, în temeiul art. 26 și, respectiv, art. 29 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații;

4. persoanele fizice sau, în cazul în care acestea nu au fost identificate, categoria de persoane fizice în al căror interes principal asociația sau fundația a fost înființată sau funcționează;

5. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță, prin orice mijloace, asupra asociației sau fundației.

d) în cazul persoanelor juridice altele decât cele prevăzute la lit. a), b) și c) și al altor entități care administrează și distribuie fonduri, precum și al altor entități fără personalitate juridică :

1. persoana fizică beneficiară a cel puțin 25% din bunurile, respectiv părțile sociale sau acțiunile unei persoane juridice sau ale unei entități fără personalitate juridică, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau entități fără personalitate juridică, inclusiv prin exercitarea puterii de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere a respectivei entități.

CAPITOLUL II - ENTITĂȚI RAPORTOARE

Art. 5 – (1) Intră sub incidența prezentei legi următoarele entități raportoare:

a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;

b) instituțiile financiare persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;

c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează;

d) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;

e) auditorii, experții contabili și contabilii autorizați, cenzorii, persoanele care acordă consultanță fiscală, financiară, de afaceri sau contabilă;

f) notarii publici, avocații, executorii judecătorești și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valori mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum și în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

g) prestatorii de servicii și furnizorii de servicii pentru societățile constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pentru alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți expres în prezentul alineat;

h) agenții, dezvoltatorii imobiliari și evaluatorii imobiliari, inclusiv persoane fizice;

i) fundațiile și asociațiile, federațiile, inclusiv orice alte persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial;

j) alte persoane fizice, persoane juridice și entități fără personalitate juridică care comercializează bunuri, în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1) agenții și distribuitorii instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată din alte state membre, care prestează servicii pe teritoriul României ori punctul central de contact, după caz, respectă obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(3) În aplicarea alin. (2), instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată le impun contractual agenților și distribuitorilor prin care prestează servicii pe teritoriul României conformarea la prevederile din prezenta lege și din reglementările emise în aplicarea acesteia și stabilesc mecanismele prin care se asigură de conformare.

CAPITOLUL III - OBLIGAȚII DE RAPORTARE

Secțiunea 1. Raportul pentru activitate suspectă

Art. 6 - (1) Entitățile raportoare menționate la art. 5 sunt obligate să transmită un raport pentru activitate suspectă exclusiv Oficiului dacă acestea cunosc, suspectează sau au motive rezonabile să suspecteze că:

- a) bunurile/fondurile, indiferent de sumă, provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului; sau
- b) persoana sau împuternicitul/reprezentantul/mandatarul acesteia nu sunt cine pretind a fi; sau
- c) informațiile pe care entitatea raportoare le deține pot fi relevante pentru investigarea unei infracțiuni sau pot folosi pentru impunerea prevederilor prezentei legi; sau
- d) în orice alte situații sau cu privire la elemente care sunt de natură să ridice suspiciuni referitoare la caracterul, scopul economic sau motivația tranzacției, cum ar fi existența unor anomalii față de profilul clientului, precum și atunci când există indicii că datele deținute despre client ori beneficiarul real nu sunt reale sau de actualitate, iar clientul refuză să le actualizeze ori oferă explicații care nu sunt plauzibile.

(2) Persoana desemnată transmite raportul pentru activitate suspectă prevăzut la alin. (1), de îndată, atunci când :

- a) entitatea raportoare inițiază o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională cu o persoană;
- b) entitatea raportoare propune unei persoane inițierea unei relații de afaceri sau o tranzacție ocazională;
- c) o persoană solicită entității raportoare inițierea unei relații de afaceri sau o tranzacție ocazională;
- d) o persoană solicită informații de la entitatea raportoare despre disponibilitatea de a iniția o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională, inclusiv în cazul tentativelor de tranzacționare din partea oricărei persoane, sau
- e) oricând pe parcursul efectuării unei tranzacții ocazionale sau derulării unei relații de afaceri cu o persoană;
- f) în cazul prevăzut de art. 11 alin. (12) din prezenta lege.

(3) Suplimentar situațiilor prevăzute la alin. (1), entitățile raportoare transmit un raport pentru activitate suspectă Oficiului atunci când circumstanțele faptice obiective aferente unei relații de afaceri sau tranzacții ocazionale, corespund în tot sau în parte indicatorilor sau tipologiilor de activități suspecte prezentate public de Oficiu.

(4) Entitățile raportoare consideră ca suspecte orice relație de afaceri sau tranzacție ocazională cu o persoană ale cărei date de identificare i-au fost comunicate punctual de către Oficiu, sau ale cărei circumstanțe factice obiective corespund în tot sau în parte unor indicatori sau tipologii de activități suspecte comunicate punctual de Oficiu. În acest caz un raport pentru activitate suspectă va fi transmis de către entitatea raportoare Oficiului, dispozițiile art. 9 alin. (1) nefiind aplicabile.

(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite de îndată un raport pentru activitate suspectă Oficiului atunci când, în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, cunoaște, suspectează sau are motive rezonabile să suspecteze că bunurile/fondurile provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului sau persoana a încălcat obligațiile stabilite prin acest regulament.

Secțiunea 2 - Raportarea tranzacțiilor care nu prezintă indicatori de suspiciune

Art. 7 - (1) Entitățile raportoare au obligația de a raporta către Oficiu tranzacțiile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro.

(2) În situația în care tranzacțiile menționate la alin. (1) sunt derulate prin intermediul unei instituții de credit sau financiare, obligația de raportare revine acesteia, cu excepția operațiunilor din activitatea de remitere de bani care vor fi raportate conform alin. (5).

(3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare definite conform prezentei legi vor transmite rapoarte on-line privind transferurile externe în și din conturi, în lei sau în valută, a caror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro.

(4) În sensul alin. (1) și alin.(3) termenul de tranzacție include și operațiunile a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei a 10.000 euro, care decurg din aceeași înțelegere de orice natură între aceleași părți și care se derulează într-un interval de maxim 30 zile.

(5) Pentru activitatea de remitere de bani, entitățile raportoare transmit Oficiului rapoarte privind transferurile de fonduri a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 1.000 euro.

(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite Oficiului rapoarte privind informațiile cuprinse în declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune.

(7) Raportul pentru tranzacțiile prevazute la alin. (1), (3) și (5) se transmite Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul efectuării tranzacției, iar

raportul prevăzut la alin. (6) se transmite Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul depunerii declarației conform Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, conform unei metodologii aprobată prin ordin al președintelui Oficiului.

Secțiunea 3 - Reguli privind raportarea

Art. 8 - (1) Entitățile raportoare menționate la art. 5 transmit, de îndată, Oficiului raportul pentru activitatea suspectă prevăzut la art. 6 înainte de efectuarea oricărei tranzacții, aferente clientului, care are legătură cu suspiciunea raportată.

(2) Oficiul confirmă, de îndată, în scris, prin alocarea numărului de înregistrare, inclusiv prin mijloace electronice, primirea raportului de activitate suspectă.

(3) Dacă Oficiul nu dispune suspendarea efectuării tranzacției, la expirarea celor 24 de ore entitatea raportoare poate efectua tranzacțiile.

(4) În scopul de a analiza tranzacția și de a verifica suspiciunea, Oficiul poate suspenda efectuarea unei tranzacții până la 48 ore, ca urmare a informațiilor primite în baza prevederilor prezentei legi, a unor solicitări în acest sens venite din partea organelor judiciare române sau ale instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare sau în baza altor informații deținute. Decizia Oficiului, de suspendare a efectuării unei tranzacții, este comunicată entității raportoare de îndată, atât în format letric cât și în format electronic, și va fi implementată imediat.

(5) Dacă nu se confirmă suspiciunea raportată, Oficiul decide încetarea suspendării unei tranzacții înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (4), decizie care este comunicată entității raportoare de îndată și care va fi implementată imediat.

(6) Înainte de expirarea celor 48 ore prevăzute la alin. (4), Oficiu, dacă consideră necesar, poate solicita o singură dată, motivat, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prelungirea suspendării efectuării tranzacției cu cel mult 72 de ore, care se calculează începând de la ora la care expiră decizia de suspendare.

(7) Oficiul poate solicita motivat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție încetarea prelungirii suspendării oricând în termenul prevăzut la alin. (6);

(8) Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului, care la rândul său o comunică de îndată entității raportoare.

(9) Dacă până la expirarea termenului stabilit prin decizia de suspendare Oficiul nu a comunicat decizia de prelungire a suspendării, entitatea raportoare poate efectua tranzacția.

(10) Dacă termenele stabilite pe ore, potrivit alin. (3), alin. (4) și alin. (6) se împlinesc într-o zi declarată nelucrătoare pentru instituțiile publice implicate în procedura de suspendare, acestea se prorogă până la aceeași oră din următoarea zi lucrătoare.

(11) Forma și conținutul rapoartelor prevăzute la art. 6 și 7 pentru entitățile raportoare financiare și nonfinanciare, precum și metodologia de transmitere a acestora, sunt stabilite prin ordin al Președintelui Oficiului, cu consultarea autorităților de supraveghere și organismelor de autoreglementare.

(12) Entitățile raportoare au obligația de a transmite Oficiului rapoartele stabilite la art. 6, art. 7 și art. 9 alin. (1), numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, în forma și conținutul stabilite în temeiul alin. (11).

(13) Oficiul va returna entității raportoare sau autorității vamale rapoartele care nu respectă forma și conținutul stabilite de către acesta și va considera obligația de raportare ca fiind neîndeplinită până la remedierea deficiențelor.

(14) Deficiențele indicate de Oficiu vor fi remediate și un nou raport va fi transmis de către entitatea raportoare sau autoritatea vamală în cel mult două zile lucrătoare de la data primirii raportului returnat. În cazul raportului pentru activitate suspectă, termenul prevăzut la alin. (3) al prezentului articol va curge de la momentul confirmării de către Oficiu a primirii raportului completat corespunzător.

(15) Rapoartele menționate la art. 6, art. 7 și art. 9 alin. (1), precum și orice alte documente primite de Oficiu prin care sunt semnalate suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului nu constituie petiție în sensul Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9 - (1) Prin derogare de la prevederile art. 8, entitățile raportoare pot să efectueze o tranzacție care are legătură cu activitatea suspectă, fără raportarea prealabilă, dacă aceasta se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte, cu menținerea obligației de a transmite un raport de activitate suspectă exclusiv către Oficiu de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, de la efectuarea tranzacției, precizând și motivul pentru care nu au fost respectate dispozițiile art. 8.

(2) Persoanele prevăzute la art. 5 lit. e) și f) au obligația de a transmite un raport de activitate suspectă numai în măsura în care nu sunt avute în vedere informațiile pe care acestea le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu aceștia în cursul evaluării situației juridice a clientului în cadrul unor proceduri judiciare sau al îndeplinirii obligației de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau în legătură cu aceste proceduri, inclusiv de consiliere juridică privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazurile în care persoanele prevăzute la art. 5 lit. e) și f) cunosc faptul că activitatea de consiliere juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau atunci când știu că un

client dorește consiliere juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

(4) În cazul persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e) și f), raportările se fac către Oficiu și se notifică structurile de conducere ale profesiilor liberale asupra transmiterii rapoartelor de activitate suspectă.

(5) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la art. 7 alin. (1) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și Trezoreria Statului, între Banca Națională a României și Trezoreria Statului, precum și operațiunile de vânzări efecte numismatice și preschimbare bancnote deteriorate sau ieșite din circulație, efectuate de Banca Națională a României.

CAPITOLUL IV - MĂSURI DE CUNOAȘTERE A CLIENTELEI

Art. 10 - (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor furniza conturi sau carnete de economii anonime, pentru care identitatea titularului sau a beneficiarului real nu este cunoscută și evidențiată în mod corespunzător.

(2) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. i) sunt obligate să cunoască identitatea entităților de la care primesc fonduri în cuantum mai mare decât echivalentul în lei a 1.000 de euro.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică cât mai curând posibil măsurile de cunoaștere a clientelei tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor și carnetelor de economii anonime existente.

(4) Utilizarea în orice fel a conturilor și a carnetelor de economii anonime existente nu este permisă decât după aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 13, art.16 sau, după caz, la art. 17.

(5) Instituțiilor de credit și financiare le este interzis să stabilească sau să continue relații de corespondent cu o bancă fictivă.

(6) Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu intră în relații de corespondent sau nu continuă astfel de relații cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile.

(7) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.

Art. 11 – (1) Entitățile raportoare aplică măsuri standard de cunoaștere a clientelei, în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) din prezenta lege.

(2) Prin excepție de la alin. (1), entitățile raportoare pot aplica măsuri simplificate și aplică măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei, într-un mod adecvat riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat.

(3) Entitățile raportoare dispun de sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, inclusiv de proceduri bazate pe evaluarea riscurilor, pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul real al unui client este o persoană expusă politic;

(4) Măsurile standard de cunoaștere a clienței constau în:

a) identificarea clientului și verificarea identității acestuia pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse credibile și independente, inclusiv prin mijloacele de identificare electronică prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE;

b) identificarea beneficiarului real și adoptarea de măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât entitatea raportoare să aibă certitudinea că știe cine este beneficiarul real, inclusiv în ceea ce privește persoanele juridice, fiduciile, societățile, asociațiile, fundațiile și entitățile fără personalitate juridică similare, precum și pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului;

c) evaluarea privind scopul și natura relației de afaceri și, dacă este necesar, obținerea de informații suplimentare despre acestea;

d) realizarea monitorizării continue a relației de afaceri, inclusiv prin examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru ca entitatea raportoare să se asigure că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate și relevante.

(5) În aplicarea măsurilor menționate la alin. (4) literele a) și b), entitățile raportoare verifică, de asemenea, dacă o persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens, caz în care identifică și verifică identitatea persoanei respective.

(6) Atunci când prezenta lege, prevederile Regulamentului de aplicare a prezentei legi și reglementările sectoriale emise de autoritățile competente cuprind mențiuni referitoare la aplicarea unei anumite categorii de măsuri de cunoaștere a clienței, entitatea raportoare este obligată să aplice cel puțin respectiva categorie, însă aceasta poate decide, în baza evaluării proprii a riscului, să aplice o categorie de măsuri mai stricte decât cele obligatorii.

(7) Entitățile raportoare iau în considerare cel puțin următoarele criterii la evaluarea riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului:

a) scopul inițierii unei relații sau efectuării unei tranzacții ocazionale;

b) nivelul activelor care urmează a fi tranzacționate de un client sau dimensiunea tranzacțiilor deja efectuate;

c) regularitatea sau durata relației de afaceri;

d) instrucțiunile emise de autoritățile competente în aplicarea art.1 alin. (4).

(8) Entitățile raportoare au responsabilitatea de a demonstra autorităților cu atribuții de supraveghere și control sau organismelor de autoreglementare că măsurile de cunoaștere a clienței aplicate sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

(9) Entitățile raportoare au obligația verificării identității clientului și a beneficiarului real înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției ocazionale.

(10) Entitățile raportoare pot aplica, prin intermediul entităților către care s-au externalizat activități, măsuri de cunoaștere a clientelei ce decurg din activitățile externalizate, numai dacă le impun contractual conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și stabilesc mecanismele prin care se asigură de conformare. În aceste cazuri, entitățile raportoare rămân responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi și în cazurile în care nu aplică în mod direct măsuri de cunoaștere a clientelei.

(11) Entitățile raportoare pot aplica prin intermediul terților măsurile de cunoaștere a clientelei prevăzute la alin. (4) lit. a) – c) în condițiile stabilite prin reglementările sectoriale emise în aplicarea prezentei legi. Responsabilitatea pentru îndeplinirea cerințelor de cunoaștere a clientelei aparține entității raportoare care utilizează informațiile obținute de la terța parte.

(12) Atunci când entitatea raportoare nu este în măsură să aplice măsurile de cunoaștere a clientelei, aceasta nu trebuie să deschidă contul, să inițieze ori să continue relația de afaceri sau să efectueze tranzacția ocazională și trebuie să întocmească un raport de activitate suspectă în legătură cu clientul respectiv, ori de câte ori există motive de suspiciune, care va fi transmis Oficiului.

Art. 12 - Modul de aplicare a măsurilor de cunoaștere a clientelei se completează în mod corespunzător cu prevederile Regulamentului de aplicare a prezentei legi și reglementărilor sectoriale emise de autoritățile competente.

Secțiunea 1. Măsuri standard de cunoaștere a clientelei

Art. 13 - (1) Entitățile raportoare au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

a) la stabilirea unei relații de afaceri;

b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale:

1. în valoare de cel puțin echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;

2. care constituie un transfer de fonduri astfel cum este definit de art. 3 pct. 9 din Regulamentul UE 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului în valoare de peste 1.000 euro.

c) când există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;

d) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau suficiența informațiilor de identificare deja deținute despre client sau beneficiarul real;

(2) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 lit. d) au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței în momentul colectării câștigurilor, în momentul punerii unei mize, la cumpărarea sau schimbarea de jetoane, ori în toate cazurile atunci când se efectuează tranzacții a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele. De asemenea, au obligația de a ține evidența tranzacțiilor individualizate pentru fiecare client și asociat cu datele de identificare ale acestuia astfel încât să poată demonstra autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare îndeplinirea acestei obligații.

(3) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, entitatea raportoare aplică măsurile standard de cunoaștere a clienței, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă aplicabilă.

Art. 14 - Entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clienței nu numai tuturor clienților noi, ci și clienților existenți, în funcție de risc, inclusiv atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă.

Art. 15 - (1) Identificarea clienților și a beneficiarilor reali cuprinde cel puțin:

a) în cazul persoanelor fizice – toate datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice – actele constitutive sau certificatul de înmatriculare și datele reprezentantului legal al persoanei juridice care încheie contractul;

c) datele și informațiile prevăzute expres în reglementările sectoriale aplicabile.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, vor fi solicitate cel puțin acele documente din care să rezulte identitatea acestora, sediul, tipul persoanei juridice, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor, legalizată de un notar public.

Secțiunea 2. Măsuri simplificate de cunoaștere a clienței

Art. 16 – (1) Entitățile raportoare pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clienței exclusiv pentru clienții încadrați la un grad de risc redus. Încadrarea într-un grad de risc se realizează prin evaluarea globală a tuturor factorilor de risc identificați luând în considerare cel puțin următorii factori caracteristici:

a) Factori de risc privind clienții:

1. societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de divulgare a informațiilor, fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii, care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată a beneficiarului real;

2. administrații publice sau întreprinderi publice;

3. clienți care își au reședința în zone geografice cu risc redus, astfel cum se prevede la litera c).

b) Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

1. polițe de asigurare de viață a căror primă este sub 100 euro;
2. polițe de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;
3. sisteme de pensii, anuități sau sisteme similare care asigură salariaților prestații de pensie, în cazul cărora contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;
4. produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;
5. produse în cazul cărora riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt gestionate de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății ;
6. produse care, prin natura lor și modul de tranzacționare, sunt încadrate în urma evaluărilor sectoriale sau naționale în categoriile de risc scăzut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

c) Factori de risc geografic:

1. state membre;
2. țări terțe care dețin sisteme eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
3. țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități înfracționale;
4. țări terțe care, pe baza unor surse credibile, cum ar fi evaluări reciproce, rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, au prevăzut cerințe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară revizuite și pun în aplicare în mod eficace cerințele respective.

(2) Înainte de a aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei, entitățile raportoare au obligația de a se asigura că relația de afaceri sau tranzacția ocazională prezintă un grad de risc redus, determinat cel puțin pe baza factorilor de la alin. (1).

(3) Entitățile raportoare efectuează, în toate cazurile, monitorizarea adecvată, documentată și formalizată a tranzacțiilor și relațiilor de afaceri pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

Secțiunea 3. Măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei

Art. 17 - (1) Entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei, măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei în toate situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, inclusiv în următoarele situații:

a) în cazul relațiilor de afaceri și tranzacțiilor care implică persoane din țări care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului sau care sunt cunoscute la nivel internațional ca fiind țări necooperante;

b) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit și instituții financiare din străinătate;

c) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse politic, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă;

d) în cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite în țări terțe identificate de Comisia Europeană drept țări terțe cu grad înalt de risc.

e) în cazurile prevăzute în reglementările sectoriale, determinate prin evaluările de risc.

(2) Entitățile raportoare au obligația să examineze, contextul și scopul tuturor tranzacțiilor complexe și care au valori neobișnuit de mari sau al tuturor tipurilor neobișnuite de tranzacții care nu au un scop economic, comercial sau legal evident.

(3) Circumstanțele și scopul unor asemenea tranzacții trebuie să fie examinate cât mai curând posibil de către entitățile raportoare, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzacției. De asemenea, entitățile raportoare măresc gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par suspecte. Constatările verificărilor efectuate trebuie să fie consemnate în scris și vor fi disponibile la solicitarea autorităților competente sau organismelor de autoreglementare.

(4) Oficiul va informa autoritățile de supraveghere și control competente cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din alte țări și publică pe site-ul propriu lista țărilor care prezintă vulnerabilități în sistemele de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniu, în conformitate cu comunicările publice ale organismelor internaționale din domeniu.

(5) Autoritățile de supraveghere și control, precum și organismele de autoreglementare, prin dispoziții specifice, vor dezvolta cerințe și mecanisme aplicabile referitoare la informarea entităților raportoare, cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din alte țări.

(6) În baza acestor prevederi, entitățile raportoare vor examina circumstanțele și scopul tranzacțiilor care implică persoane din țări care prezintă vulnerabilități în sistemele de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniu, și vor pune la dispoziția autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare la cererea acestora, constatările consemnate în scris.

(7) În cazul relațiilor de corespondent cu instituții respondente din state terțe, instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei următoarele măsuri:

a) obțin suficiente informații despre instituția respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a determina, pe baza informațiilor disponibile în mod public, reputația acesteia, inclusiv dacă a făcut subiectul unei măsuri de supraveghere ori investigații de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

b) obțin suficiente informații despre calitatea supravegherii la care este supusă instituția respondentă;

c) evaluează mecanismele implementate de instituția respondentă în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a se asigura că sunt adecvate și eficiente;

d) obțin aprobarea conducerii superioare înainte de stabilirea fiecărei noi relații de corespondent;

e) stabilesc pe bază de documente responsabilitățile fiecărei părți;

f) în cazul conturilor de corespondent accesibile direct clienților, se asigură că instituția respondentă aplică pe bază continuă măsurile de cunoaștere a clientelei pentru acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cererea acesteia, informații obținute prin aplicarea respectivelor măsuri.

(8) În aplicarea alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente pot considera îndeplinite obligațiile de la alin. (7) lit. b), c) și f) în cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare respondente din state membre care sunt entități obligate potrivit art. 2 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/849.

(9) În cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic, entitățile raportoare, aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei următoarele măsuri:

a) obțin aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu astfel de persoane;

b) adoptă măsuri adecvate pentru a stabili sursa averii și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;

c) efectuează în mod permanent o monitorizare sporită a respectivelor relații de afaceri.

(10) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit.c), alin. (9), (11) - (13) se aplică și membrilor de familie sau persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai persoanelor expuse politic.

(11) Entitățile raportoare sunt obligate să aplice măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau ai unei alte polițe de asigurare legate de investiții și/sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului poliței sunt persoane expuse politic.

(12) Măsurile prevăzute la alin. (11) se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul atribuirii, totale sau parțiale, a poliței.

(13) În cazul în care s-au identificat riscuri mărite, entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței următoarele măsuri:

a) informează conducerea de rang superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;

b) efectuează o examinare sporită a întregii relații de afaceri cu asiguratul.

(14) La evaluarea riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului se vor lua în considerare cel puțin următorii factori caracteristici situațiilor cu risc potențial mărit :

1. Factori de risc privind clienții:

(a) relația de afaceri se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;

(b) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc ridicat, astfel cum se prevede la pct. 3;

(c) persoane juridice sau entități fără personalitate juridică cu rol de structuri de administrare a activelor personale;

(d) societăți care au acționari mandatați sau acțiuni la purtător;

e) activități în care se rulează mult numerar;

(f) situația în care structura acționariatului societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității sale.

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

(a) servicii bancare personalizate;

(b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;

(c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi semnătura electronică;

(d) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;

(e) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente.

3. Factori de risc geografic:

(a) țări care, conform evaluării organismelor internaționale de profil, nu dispun de sisteme efective de combatere a spălării banilor/de combatere a finanțării terorismului;

(b) țări care, conform unor surse credibile, au un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;

(c) țări supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Uniune sau de Organizația Națiunilor Unite;

(d) țări care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate.

15. În cazul beneficiarilor de fiducii sau de construcții juridice similare care sunt desemnați în funcție de caracteristici particulare sau de categorie, entitățile raportoare sunt obligate să obțină informații suficiente cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că vor fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

Secțiunea 4. Informații privind beneficiarul real

Art. 18 - (1) Persoanele juridice și entitățile fără personalitate juridică înregistrate pe teritoriul României sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real și să le pună la dispoziția organelor de control la solicitarea acestora.

(2) Persoanele juridice și entitățile fără personalitate juridică înregistrate pe teritoriul României au obligația de a furniza entităților raportoare, pe lângă informațiile privind proprietarul lor de drept, informații privind beneficiarul real, atunci când entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clientelei.

(3) Entitățile raportoare țin evidența documentată a măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor reali în conformitate cu prevederile legii.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate:

a) într-un registru central organizat la nivelul Oficiului Național al Registrului Comerțului pentru persoanele juridice care au obligația de înmatriculare în registrul comerțului, cu excepția regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

b) la nivelul Ministerului Justiției pentru asociații și fundații,

c) la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cazul fiduciilor, atunci când fiducia generează consecințe fiscale;

d) la nivelul Depozitarului Central în cazul societăților listate pe piețe reglementate.

(5) Oficiului Național al Registrului Comerțului va informa Comisia Europeană cu privire la caracteristicile respectivelor mecanisme.

(6) Informațiile cuprinse în registrele menționate la alin. (4) trebuie să fie adecvate, corecte și actualizate. Autoritățile prevăzute la alin. (4) verifică aceste aspecte și actualizează Registrul.

(7) Accesul la registrele menționate la alin. (4) este asigurat, cu titlu gratuit:

a) autorităților care au competențe de supraveghere și control, organelor judiciare în condițiile Codului de procedură penală și Oficiului, în timp util, fără nicio restricție și fără a alerta persoana în cauză;

b) entităților raportoare atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clientelei.

c) oricăror persoane sau organizații care pot demonstra un interes legitim.

(8) Persoanele sau organizațiile menționate la alin. (7) lit. c) au acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, naționalitatea și țara de reședință ale beneficiarului real, precum și la natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

(9) În vederea îndeplinirii obligației de identificare a beneficiarului real, entitățile raportoare nu se vor baza exclusiv pe registrul central prevăzut la alin. (4), această cerință fiind îndeplinită prin utilizarea unei abordări bazate pe riscuri.

(10) În cazul beneficiarilor de fiducii sau de construcții juridice similare care sunt desemnați în funcție de caracteristici particulare sau de categorie, entitățile raportoare sunt obligate să obțină informații suficiente cu privire la beneficiar,

astfel încât să se asigure că vor fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

Art. 19 - Organizarea și funcționarea registrelor menționate la art. 18 alin. (4) se reglementează prin acte emise de autoritățile care le gestionează.

Secțiunea 5. Păstrarea documentelor

Art. 20 - (1) Entitățile raportoare, atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clienței, au obligația de a păstra în format letric sau în format electronic, în aceleași condiții cu cele pe format hârtie, într-o formă admisă în procedurile judiciare, toate înregistrările obținute prin aplicarea acestor măsuri, cum ar fi copii ale documentelor de identificare, a monitorizarilor și verficarilor efectuate, inclusiv a informațiilor obținute prin mijloacele de identificare electronică necesare pentru respectarea cerințelor de cunoaștere privind clientela, pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.

(2) Entitățile raportoare păstrează documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în fișe de cont sau corespondență comercială necesare pentru identificarea tranzacțiilor, inclusiv rezultatele oricărei analize efectuate în legătură cu clientul, de exemplu solicitările pentru a stabili istoricul și scopul tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari. Aceste documente pot fi originale sau copii admise în procedurile judiciare și trebuie păstrate pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.

(3) Atunci când se impune extinderea perioadei de păstrare a documentelor în scopul de a preveni, depista sau investiga activitățile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, entitățile raportoare sunt obligate să prelungească termenele prevăzute la alin. (1) și (2) cu perioada indicată de autoritățile competente, fără ca această prelungire să poată depăși 5 ani.

(4) La expirarea perioadei de păstrare, entitățile raportoare au obligația de a șterge datele cu caracter personal, cu excepția situațiilor în care alte dispoziții legale impun păstrarea în continuare a datelor.

Art. 21 - (1) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de entitățile raportoare pe baza prezentei legi și cu respectarea legislației în vigoare privind prelucrarea datelor cu caracter personal doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, fiind interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal în alte scopuri, cum ar fi cele comerciale.

(2) Entitățile raportoare furnizează clienților noi, înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională, cel puțin informațiile menționate mai jos, cu excepția cazului în care persoana este deja informată cu privire la aceste date:

- (a) identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului;
- (b) scopul prelucrării căreia îi sunt destinate datele;
- (c) orice alte informații suplimentare, cum ar fi:

1. destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor;
2. dacă răspunsurile la întrebări sunt obligatorii sau voluntare, precum și consecințele posibile ale evitării răspunsului;
3. existența dreptului de acces la datele care o privesc și de rectificare a datelor cu caracter personal, în măsura în care, ținând seama de circumstanțele specifice în care sunt colectate datele, astfel de informații suplimentare sunt necesare pentru asigurarea unei prelucrări corecte a datelor cu privire la persoana vizată.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(2) includ o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin entităților raportoare în temeiul prezentei legi atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul alin. (1) este considerată ca fiind necesară în vederea aducerii la îndeplinire a unor măsuri de interes public, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V - PERSOANA DESEMNATĂ ȘI PROCEDURI INTERNE

Art. 22 - (1) Entitățile raportoare, precum și organismele de autoreglementare au obligația de a desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului și autorităților de supraveghere și control, exclusiv în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate la nivelul conducerii executive, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi. În cazul rețelelor cooperatiste în înțelesul Ordonanței de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, ofițerul de conformitate poate fi desemnat la nivelul casei centrale pentru coordonarea implementării politicilor și procedurilor la nivelul întregii rețele.

(3) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) au acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante, deținute de entitățile raportoare, necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanelor fizice ce au calitatea de entitate raportoare, precum și entităților raportoare prevăzute la art. 5 lit. j).

(5) Având în vedere natura responsabilităților încredințate persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile de supraveghere și control și entitățile raportoare au obligația de a crea mecanisme de protejare a acestora, inclusiv prin acordarea dreptului de a se adresa în nume propriu pentru a semnala autorităților statului încălcări de orice natură ale prezentei legi în cadrul entității raportoare, caz în care identitatea acestor persoane va fi protejată corespunzător.

(6) Mecanismele menționate la alin. (5) includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;
- (b) o protecție corespunzătoare a angajaților sau a persoanelor aflate într-o poziție similară în cadrul entităților raportoare, care raportează încălcări comise în cadrul acestora;
- (c) protecția adecvată a persoanei incriminate;
- (d) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;
- (e) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul entității raportoare, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

Art. 23 – (1) Entitățile raportoare stabilesc, corespunzător naturii și volumului activității desfășurate, și având în vedere cerințele prudențiale, după caz, politici și norme interne, mecanisme de control intern și proceduri de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, care includ cel puțin următoarele elemente:

- a) măsuri aplicabile în materie de cunoaștere a clientelei;
- b) măsuri aplicabile în materie de raportare, păstrare a evidențelor și a tuturor documentelor conform cerințelor din prezenta lege și de furnizare promptă a datelor la solicitarea autorităților competente;
- c) măsuri aplicabile în materie de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare;
- d) măsuri aplicabile în materie de protecție a personalului propriu implicat în procesul de aplicare a acestor politici, împotriva oricăror amenințări ori acțiuni ostile sau discriminatorii;
- e) instruirea și evaluarea periodică a angajaților.

(2) În funcție de dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare au obligația de a asigura o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, normelor interne, mecanismelor și procedurilor de la alin. (1).

(3) Entitățile raportoare aprobă politicile, normele interne, mecanismele și procedurile prevăzute la alin. (1) la nivelul conducerii de rang superior a entității raportoare, având în vedere inclusiv cerințele în domeniul prudențial, după caz, și le monitorizează.

(4) Entitățile raportoare au obligația de a asigura instruirea corespunzătoare și periodică a angajaților cu privire la dispozițiile prezentei legi, precum și cu privire la cerințele relevante privind protecția datelor cu caracter personal și de a realiza procesul de verificare a angajaților, conform prevederilor Regulamentului de aplicare a legii. Documentele întocmite în acest scop se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(5) În funcție de riscurile la care este expusă, dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare includ, în procesul de instruire a angajaților, participarea la programe speciale de formare permanentă având ca scop recunoașterea de către angajați a operațiunilor care pot avea legătura cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

(6) În cazul instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare este obligatorie stabilirea unor standarde adecvate în procesul de recrutare a personalului cu responsabilități în aplicarea prezentei legi și participarea acestuia la programe de instruire ori de câte ori este nevoie, însă nu mai târziu de un interval de doi ani, în sensul implementării măsurilor de cunoaștere a clientelei și respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(7) Entitățile raportoare care fac parte dintr-un grup au obligația să pună în aplicare, politici, proceduri și instruiți la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, pe care le aplică și la nivelul sucursalelor și al filialelor deținute în proporție majoritară din statele membre și din țările terțe.

CAPITOLUL VI - OBLIGAȚIA DE EVALUARE A RISCURILOR

Art. 24 – (1) Entitățile raportoare au obligația de a identifica și evalua riscurile activității desfășurate referitoare la expunerea la spălarea banilor și la finanțarea terorismului luând în considerare factorii de risc, inclusiv cei referitori la clienți, țări sau zone geografice, produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție.

(2) Evaluările întocmite în acest scop sunt documentate, actualizate și se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de supraveghere și control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(3) Evaluările efectuate stau la baza politicilor și procedurilor proprii de management al riscului precum și la determinarea setului de măsuri de cunoaștere a clientelei ce sunt aplicabile fiecărui client.

(4) Entitățile raportoare care își desfășoară activitatea prin sucursale într-un alt stat membru sunt obligate să se asigure că aceștia respectă dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv referitoare la prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. În situația în care dispozițiile de drept intern ale statului membru în care sunt stabilite entitățile raportoare sunt mai stricte, acestea asigură respectarea de către sucursalele, agenții sau distribuitorii din alt stat membru și a acestor dispoziții.

CAPITOLUL VII - SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL

Art. 25 - (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se supraveghează și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități și organisme:

a) Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, supraveghează și controlează categoriile de entități supuse supravegherii conform art. 26 și art. 27;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală și alte autorități de control financiar/fiscal controlează entitățile raportoare, cu excepția celor supravegheate de autoritățile prevăzute la lit. a);

c) Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc supraveghează și controlează entitățile raportoare prevăzute la art. 5 lit. d);

d) Oficiul supraveghează entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii autorităților prevăzute la lit. a) și controlează entitățile raportoare prevăzute la art. 5.

e) organismele de autoreglementare supraveghează entitățile raportoare pe care le reprezintă.

(2) Autoritățile și organismele competente prevăzute la alin. (1) vor informa de îndată Oficiul, după caz:

a) atunci când, în exercitarea atribuțiilor specifice, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului;

b) cu privire la alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, constatate conform atribuțiilor specifice.

(3) Când din datele și informațiile deținute de Oficiu rezultă situații cu risc ridicat de spălare de bani sau de finanțare a terorismului la oricare dintre entitățile raportoare, Oficiul poate efectua acțiuni de verificare și control punctuale, cu informarea autorităților de supraveghere prevăzute la alin. (1) lit. a).

(4) Oficiul poate efectua controale la persoane juridice și la entități fără personalitate juridică atunci când din datele deținute de Oficiu există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, cu privire la tranzacțiile efectuate de acestea.

(5) Entitățile raportoare ce fac obiectul supravegherii sau controlului au obligația de a pune la dispoziția reprezentanților împuterniciți, anume desemnați, ai autorităților prevăzute la alin. (1) datele și informațiile solicitate de către aceștia pentru realizarea atribuțiilor specifice. Reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la alin (1), în exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control, pot reține copii ale documentelor verificate.

(6) Entitățile raportoare au obligația de a duce la îndeplinire măsurile dispuse de autoritățile prevăzute la alin. (1) în termenul indicat, conform actului de control sau a altor documente emise în acest sens.

(7) Autoritățile prevăzute la alin. (1), în funcție de aria de competență, vor asigura supravegherea respectării de către entitățile supravegheate și controlate pe teritoriul României de alte entități dintr-un stat membru a dispozițiilor prezentei legi. Pentru emitenții de monedă electronică și furnizorii de servicii de plată, această supraveghere poate include luarea de măsuri adecvate și proporționale pentru a aborda deficiențele grave care necesită soluții imediate. Măsurile sunt temporare și încetează în momentul abordării deficiențelor identificate, inclusiv cu sprijinul sau în cooperare cu autoritățile competente din statul membru de origine a entității obligate, în conformitate cu art. 24. alin. (4).

(8) Autoritățile prevăzute la alin. (1) vor coopera cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor prezentei legi. Autoritățile prevăzute la alin. (1) vor coopera cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru pe teritoriul căruia entitatea cu sediul social în România realizează activități economice, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor impuse prin acte normative care transpun Directiva (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

Cooperarea poate cuprinde furnizarea de informații din activitatea de supraveghere și inspecții comune.

(9) Atunci când aplică o abordare bazată pe risc în ceea ce privește supravegherea, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) se asigură că:

- a) înțeleg clar riscurile de spălare de bani și de finanțare a terorismului;
- b) au acces la toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților raportoare;
- c) stabilesc frecvența și intensitatea supravegherii în funcție de profilul de risc al entităților raportoare și a riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului, care se revizuieste în mod periodic, cât și atunci când există evenimente sau schimbări majore în conducerea entităților raportoare.

Art. 26 – (1) Banca Națională a României deține atribuții exclusive privind supravegherea, pe bază de risc, a respectării dispozițiilor prezentei legi de către următoarele categorii de entități, ce desfășoară activitate și au prezență fizică pe teritoriul României:

- a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;
- b) instituțiile de plată persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de plată din alte state membre;
- c) instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române și sucursalele instituțiilor emitente de monedă electronică din alte state membre;
- d) instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul special și instituțiile financiare nebancare înscrise numai în Registrul general care au și statut de instituție de plată sau instituție emitentă de monedă electronică;

(2) În cazul instituțiilor de la lit. a)-c) persoane juridice române, Banca Națională a României supraveghează și activitatea prestată de acestea în mod direct pe teritoriul unui alt stat membru.

(3) Entitățile supravegheate de Banca Națională a României îi transmit orice informații deținute, la solicitarea motivată a acesteia, în scopul supravegherii respectării dispozițiilor prezentei legi.

(4) Banca Națională a României poate realiza supravegherea atât pe baza informațiilor furnizate de aceste entități potrivit solicitărilor Băncii Naționale a României, cât și prin inspecții efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora și al entităților către care acestea au externalizat activități, inclusiv agenți

și distribuitori, prin personalul împuternicit în acest sens, sau prin auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României, ori de câte ori consideră necesar.

(5) Distinct de sancțiunile prevăzute de art. 43, Banca Națională a României este abilitată să dispună entităților prevăzute la alin. (1) care încalcă dispozițiile prezentei legi, ale reglementărilor ori ale altor acte emise în aplicarea prezentei legi, măsurile stabilite prin reglementările emise potrivit competențelor statutare ale acesteia, în scopul reducerii riscurilor sau a înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) se dispun prin ordin emis de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României.

(7) Ordinul prevăzut la alin.(6) va cuprinde descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii sancțiunii sau măsurii.

(8) Ordinul prevăzut la alin. (6) poate fi contestat în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de Administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării. Hotărârea Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de termen de 15 zile de la comunicare. Banca Națională a României este singura autoritate în măsură a se pronunța asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative și cantitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(9) Banca Națională a României supraveghează, pe bază de risc, dacă agenții și distribuitorii din România ai instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată din alte state membre asigură respectarea prevederilor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și, în cazul unor deficiențe grave care necesită soluții imediate, poate lua măsuri adecvate și proporționale prevăzute la alin. (10).

(10) În cazul identificării unor deficiențe grave care necesită soluții imediate Banca Națională a României poate lua măsuri temporare care pot include:

a) limitarea/suspendarea derulării activității distribuitorului instituției emitentă de monedă electronică sau agentului instituției de plată din alt stat membru;

b) dispunerea prezentării unui plan de restabilire a conformității cu cerințele legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

c) solicitarea îmbunătățirii cadrului de administrare a riscurilor, a procedurilor, proceselor și mecanismelor implementate în vederea respectării dispozițiilor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

d) transmiterea informațiilor relevante către autoritatea competentă din statul membru de origine al instituției financiare care derulează activitatea prin agent sau distribuitor.

Art. 27 – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară are atribuțiile exclusive de supraveghere și control în ceea ce privește respectarea dispozițiilor

prezentei legi pentru entitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Entitățile menționate la alin. (1) transmit Autorității de Supraveghere Financiară a României, la solicitarea motivată a acesteia, orice informații solicitate de aceasta în scopul supravegherii respectării dispozițiilor prezentei legi.

(3) Supravegherea și controlul sunt realizate atât pe baza informațiilor furnizate de entitățile menționate la alin. (1) potrivit solicitărilor Autorității de Supraveghere Financiară, cât și prin inspecții efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora, prin personalul împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de Autoritatea de Supraveghere Financiară, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 28 – (1) În aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 141 din 5 iunie 2015, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea și controlul respectării dispozițiilor privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri:

a) Banca Națională a României, pentru entitățile pe care aceasta le supraveghează potrivit art. 26. Pentru faptele care fac obiectul prevederilor art. 17 și art. 18 din Regulamentului (UE) 2015/847, atunci când acestea nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie infracțiuni, Banca Națională a României poate dispune măsurile prevăzute la art. 26 alin. (5) și/sau aplică avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (6) - (8) și art. 43 alin. (3) - (5), și cu aplicarea art. 44 și art. 45.

b) Oficiul, pentru furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 transferurile de fonduri prevăzute la art. 2 alin. (5) din Regulament, care îndeplinesc condițiile cumulative enumerate de respectivele prevederi.

Art. 29 - (1) Autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele ce fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, conform prezentei legi, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de Autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare Comisia.

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1);

(3) Componenta Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului Finanțelor Publice, al ministrului Afacerilor Interne și al președintelui Oficiului, din structura acesteia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Afacerilor Interne și al Oficiului;

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare, condițiile de funcționare a entităților prevăzute la alin. (1), precum și sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Afacerilor Interne și cu avizul Oficiului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

(5) Desfășurarea activității de schimb valutar pe teritoriul României, pentru persoane fizice, de către alte entități decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, fără autorizație de schimb valutar, constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului Penal.

Art. 30 – (1) Este interzisă desfășurarea activităților fără autorizare sau înregistrare de către următoarele entități: case de schimb valutar și de încasare a cecurilor de călătorie, furnizorii de servicii definiți conform art. 2 lit. l), precum și furnizori de servicii de jocuri de noroc.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 25 alin. (1) au obligația de a verifica dacă persoanele care dețin o funcție de conducere în cadrul entităților menționate la alin. (1) și persoanele care sunt beneficiarii reali ai acestor entități sunt persoane potrivite și competente, care pot proteja entitățile respective împotriva utilizării lor abuzive în scopuri infracționale.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 25 alin. (1) au obligația de a adopta măsurile necesare, în ceea ce privește entitățile raportoare prevăzute la art. 5 lit. e) și f), pentru a împiedica persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunea de spălarea banilor sau de finanțare a terorismului să dețină o funcție de conducere în cadrul acestor entități sau să fie beneficiarii reali ai acestora.

Art. 31 - (1) În situațiile prevăzute de standardele tehnice de reglementare emise de Autoritatea Bancară Europeană, emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată autorizați în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sub altă formă decât prin intermediul unei sucursale, potrivit legislației aplicabile, stabilesc un punct unic de contact pe teritoriul României.

(2) Punctul unic de contact este mandatat de entitatea obligată din alte state membre să asigure respectarea de către toate persoanele din România care prestează servicii în numele acesteia a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și facilitează exercitarea de către Banca Națională a României a funcției de supraveghere, inclusiv prin furnizarea, la cerere, de documente și informații.

(3) În aplicarea alin. (2), punctul unic de contact îndeplinește funcțiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare elaborate de Autoritatea Bancară Europeană.

CAPITOLUL VIII - ANALIZA ȘI PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR CU CARACTER FINANCIAR, SCHIMBUL DE INFORMAȚII ȘI INTERZICEREA DIVULGĂRII

Art. 32 - (1) Oficiul poate cere entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii

atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu rapoartele primite potrivit art. 6, 7 și art. 9 alin. (1) sunt transmise Oficiului exclusiv în format electronic și sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate, cu respectarea măsurilor de securitate ale prelucrărilor de date cu caracter personal.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să comunice direct Oficiului datele și informațiile solicitate, în formatul indicat de Oficiu, în termen de maxim 15 zile de la data primirii cererii, iar pentru cererile care prezintă un caracter de urgență, marcate în acest sens, în termenul indicat de Oficiu, chiar dacă acestea nu au transmis un raport de activitate suspectă în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1).

(3) În cazul solicitărilor de informații efectuate de Oficiu sau de alte autorități și instituții competente, prin care se verifică dacă entitățile raportoare au sau au avut în cursul unei perioade precedente de 10 ani o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, entitățile raportoare sunt obligate să instituie sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid direct împuterniciților Oficiului sau ai altor autorități competente conform legii, prin canale sigure, care să garanteze confidențialitatea deplină a cererilor de informații.

(4) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute entitățile raportoare, inclusiv cele prevăzute prin legi speciale, nu sunt opozabile Oficiului sau autorităților și instituțiilor publice menționate la art. 1 alin. (2) din prezenta lege.

Art. 33 - (1) Oficiul analizează informațiile, iar atunci când se constată existența unor indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informează Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În situația în care se constată indicii de finanțare a terorismului, Oficiul informează Serviciul Român de Informații.

(2) Oficiul informează Serviciul Român de Informații cu privire la suspiciunile privind finanțarea terorismului.

(3) Oficiul informează autoritățile competente în domeniul fiscal, vamal sau organele de urmărire penală, cu privire la suspiciunile de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(4) Oficiul poate transmite, din proprie inițiativă, informații autorităților competente sau instituțiilor publice cu privire la situații de neconformitate a entităților raportoare, precum și la aspecte relevante în domeniul de activitate al acestora.

(5) Dacă Oficiul nu constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informațiile sunt păstrate în evidență timp de 5 ani de la momentul înregistrării în Oficiu. Dacă informațiile confidențiale păstrate în evidență nu sunt valorificate și completate timp de 5 ani, acestea se distrug și se șterg de drept din bazele de date.

(6) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 22 alin. (1) precum și a persoanei fizice, care în conformitate cu art. 22 alin. (1) a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul informării.

(7) Organele de urmărire penală vor comunica, anual, Oficiului stadiul de rezolvare a informărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în

conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate ori a măsurilor asigurătorii dispuse.

(8) Oficiul furnizează feed-back entităților raportoare, autorității vamale, precum și autorităților cu atribuții de control financiar și celor de supraveghere prudentială, printr-o procedură considerată adecvată, referitor la eficacitatea și acțiunile întreprinse de Oficiu ca urmare a rapoartelor primite de la entitățile raportoare.

(9) Documentele transmise de Oficiu nu pot fi folosite ca probe în cadrul unor proceduri judiciare, civile sau administrative, cu excepția aplicării prevederilor art. 43.

Art. 34 - (1) La cererea autorităților competente la nivel național menționate la art. 33 alin. (1) - (3), motivată de suspiciuni de spălarea banilor, infracțiuni asociate sau de finanțarea terorismului, Oficiul va disemina informațiile deținute către acestea.

(2) Decizia privind transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) aparține Oficiului, iar în cazul netransmiterii, acesta motivează autorităților competente solicitante refuzul schimbului de informații.

(3) Cererea de informații cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente: faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile furnizate.

(4) Autoritățile competente au obligația de a comunica Oficiului modul în care au fost utilizate informațiile transmise de acesta potrivit alin. (1).

(5) Oficiul poate refuza să facă schimb de informații prevăzute la alin. (1) în cazul în care există motive de fapt pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra analizelor în curs de desfășurare, sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată.

Art. 35 - (1) Oficiul poate face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, prin canale protejate de comunicare, cu instituții străine care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din străinătate, care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv în ceea ce privește recuperarea produselor acestor infracțiuni.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează în mod spontan sau la cerere, fără deosebire de tipul de infracțiuni predicat asociate și chiar dacă tipul acestora nu a fost identificat la momentul efectuării schimbului de informații.

(3) Informațiile deținute de Oficiu de la o unitate de informații financiare menționată la alin. (1) pot fi transmise doar autorităților prevăzute la art. 33 alin. (1) și (3) și numai cu autorizația prealabilă a unității de informații financiare care a furnizat informațiile.

(4) Atunci când Oficiul primește un raport de activitate suspectă care se referă la un alt stat membru, acesta este redirectionat cu promptitudine către unitatea de informații financiare din statul membru respectiv.

(5) Pentru a răspunde cererilor de informații în timp util, Oficiul exercită toate competențele stabilite de lege referitoare la primirea și analizarea informațiilor.

(6) Atunci când Oficiul primește o solicitare de la o unitate de informații financiare din alt stat membru, având ca obiect obținerea de informații suplimentare de la o entitate obligată stabilită pe teritoriul României și care desfășoară activitate pe teritoriul statului solicitant, aprobarea prealabilă se transferă cu promptitudine.

(7) În cazul în care Oficiul dorește să obțină informații suplimentare de la o entitate care își desfășoară activitatea pe teritoriul României și este stabilită într-un alt stat membru, formulează o cerere în acest sens către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză.

(8) Oficiul poate refuza furnizarea acordului de diseminare a informațiilor transmise în baza alin. (1) dacă acesta va fi în afara scopului prevederilor prezentei legi sau ar putea impune o investigație penală, ar putea prejudicia interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau contravine sistemului juridic național sau suveranității, securității, intereselor naționale sau acordurilor internaționale.

Art. 36 - (1) Aplicarea prevederilor art. 6, 7 și art. 9 alin. (1) de către entitățile raportoare, directori sau angajați ai acestora nu constituie încălcare a unei restricții de divulgare impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege ori act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu precizie tipul de activitate infracțională și indiferent dacă respectiva activitate a avut loc sau nu.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și pentru angajații structurilor de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 5 lit. e) și f).

(3) Entitățile raportoare sunt obligate să asigure protecția angajaților și reprezentanților lor care raportează, fie la nivel intern, fie către Oficiu, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, față de expunerea la amenințări, acțiuni ostile ori discriminatorii la locul de muncă, inclusiv să asigure confidențialitatea cu privire la identitatea acestora.

(4) Entitățile raportoare sunt obligate să instituie proceduri corespunzătoare pentru angajați sau persoanele aflate într-o poziție similară privind raportarea încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim, proporțional cu natura și dimensiunea entității obligate în cauză.

Art. 37 - (1) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații entităților raportoare a informațiilor confidențiale primite în temeiul prezentei legi, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia;

(2) Entitățile raportoare directorii și angajații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului și de a nu divulga clienților vizati și

nici altor terți faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu art. 6 și art. 9 alin. (1), sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(3) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup sau între respectivele instituții și sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară stabilite în state terțe cu condiția ca respectivele sucursale și filiale să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, iar aceste politici și proceduri la nivel de grup să fie conforme cu cerințele stabilite de prezenta lege;

b) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 lit. e) și f) din state membre ale Uniunii Europene ori între acestea și entitățile similare din state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași persoane juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 lit. a), b), e) și f), situate în state membre ale Uniunii Europene ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client și de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal;

d) transmiterea, în cadrul unui grup, a informațiilor raportate către Oficiu referitoare la suspiciunea că bunurile/fondurile provin din activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorsimului, cu excepția cazului în care Oficiul interzice acest lucru.

(4) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.

CAPITOLUL IX - OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

Art. 38 - (1) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor este unitatea de informații financiare a României, de tip administrativ, cu sediul în municipiul București, ce funcționează ca organ de specialitate cu personalitate juridică, structură unică, independentă și autonomă operational/functional, în subordinea Guvernului și în coordonarea Prim-ministrului.

(2) Obiectul de activitate al Oficiului îl constituie primirea, analiza, prelucrarea și diseminarea informațiilor cu caracter financiar, supravegherea și

controlul, conform legii, a entităților raportoare în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și al finanțării terorismului.

(3) În îndeplinirea obiectului său de activitate, Oficiul:

- a) primește rapoartele prevăzute la art. 6, 7 și 9 alin. (1) din prezenta lege, precum și alte informații primite de la entitățile raportoare, autorități și instituții publice în legătură cu spălarea banilor, infracțiuni asociate și finanțarea terorismului;
- b) colectează informațiile primite prin crearea de baze de date proprii;
- c) solicită entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege, inclusiv informații clasificate;
- d) evaluează, procesează și analizează informațiile primite;
- e) dispune, în condițiile legii, suspendarea tranzacțiilor aflate în legătură cu o activitate suspectă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și poate dispune revocarea măsurii suspendării, în temeiul prevederilor prezentei legi;
- f) diseminează rezultatele analizelor efectuate către autoritățile abilitate în condițiile prezentei legi;
- g) păstrează în evidență informațiile dacă nu se constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;
- h) informează alte autorități publice în legătură cu evoluții, amenințări, vulnerabilități, riscuri de spălare a banilor și/sau de finanțare a terorismului;
- i) cooperează cu organismele de autoreglementare cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;
- j) emite instrucțiuni și recomandări pentru entitățile raportoare în vederea asigurării unei implementări eficiente a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi, inclusiv în sensul indicării ca suspectă a unei activități și/sau a suspendării efectuării unei tranzacții, pe baza transmiterii datelor de identificare ale unei persoane sau a unor indicatori sau tipologii specifice;
- k) adoptă, prin ordin al președintelui, cel puțin următoarele regulamente/ghiduri în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului: regulamentul privind transmiterea informațiilor către Oficiu, regulamentul privind furnizarea de feedback entităților raportoare în legătură cu informațiile transmise Oficiului, ghidul privind indicatorii de suspiciune și tipologii, regulamentul privind înregistrarea entității raportoare în evidențele Oficiului, ghidul privind criteriile și regulile de recunoaștere a situațiilor de risc ridicat sau scăzut de spălare de bani și/sau de finanțare a terorismului;
- l) primește notificările, primește și soluționează cererile de autorizare a efectuării unor tranzacții financiare, în cazul restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare având drept scop prevenirea proliferării nucleare;
- m) supraveghează și controlează, entitățile raportoare cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, în baza legislației în domeniu;
- n) supraveghează și controlează, conform prevederilor prezentei legi, entitățile raportoare cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;

- o) constată contravențiile și aplică sancțiunile prevăzute de prezenta lege, prin agenții constatatori proprii, prin proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor;
- p) organizează instruirii în domeniul prevenirii utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului;
- q) face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, cu instituții care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din străinătate și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, conform prevederilor legii;
- r) face schimb de informații la nivel național cu autoritățile competente conform prevederilor prezentei legi;
- s) publică raportul de activitate anual.

(4) Funcția de analiză vizează cel puțin **analiza operațională**, care se axează pe cazurile individuale și obiectivele specifice sau pe informațiile adecvate și **analiza strategică** pentru abordarea tendințelor și a practicilor recurente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(5) În vederea îndeplinirii obiectului său de activitate, Oficiul are acces, în mod direct, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii, pentru îndeplinirea sarcinilor în mod corespunzător.

(6) Oficiul reprezintă România în domeniul propriu de competență și promovează schimbul de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil, cooperează cu unitățile de informații financiare străine și comunitare, poate participa la activitățile organismelor internaționale de profil și poate fi membru al acestora.

(7) Oficiul poate încheia protocoale și/sau acorduri de cooperare cu autoritățile abilitate naționale, precum și cu instituții naționale din alte state sau internaționale care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare.

Art. 39 - (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă este stabilită prin Regulamentul de Organizare și Funcționare a Oficiului aprobat prin Hotărâre a Guvernului și beneficiază de resurse financiare, umane și tehnice adecvate.

(2) Oficiul este condus de un președinte, numit prin Hotărâre de Guvern din rândul membrilor Plenului Oficiului, ajutat de trei consilieri, care are calitatea de ordonator principal de credite. Președintele Oficiului este demnitar cu rang de secretar de stat.

(3) Președintele Oficiului este numit pentru un mandat de 5 ani, acesta putând fi reînvestit o singură dată, pentru încă 5 ani.

(4) Președintele trebuie să îndeplinească cumulativ, la data numirii, următoarele condiții:

- a) să fie licențiat și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;
- b) să aibă cetățenia română și domiciliul în România;
- c) să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- d) să se bucure de o înaltă reputație profesională și probitate civică;

- e) să aibă experiență managerială de minimum 3 ani în funcții de conducere;
- f) să nu fi fost sancționat disciplinar în ultimii 5 ani.

(5) În caz de absență ori de indisponibilitate a Președintelui, reprezentarea legală a Oficiului revine directorului general al Direcției Generale Operative, desemnat de președinte pentru durata absenței sau a indisponibilității.

(6) Președintele Oficiului poate delega puteri de reprezentare unuia dintre consilierii președintelui, directorului general al Direcției Generale Operative sau oricărui alt director, mandatul trebuind să menționeze în mod expres puterile delegate și durata exercitării lor.

(7) Plenul Oficiului este structură deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi a României și Autorității de Supraveghere Financiară, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, la propunerea autorității reprezentate, prin hotărâre a Guvernului.

(8) Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (7) a Plenului Oficiului, se referă la elemente de strategie în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului și îndrumări de specialitate cu privire la modul de aplicare a acestora.

(9) În exercitarea atribuțiilor sale, plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(10) Regulamentul de organizare și funcționare a plenului Oficiului se aprobă prin Hotărâre a Guvernului.

(11) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească cumulativ, la data numirii, următoarele condiții:

- a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;
- b) să aibă domiciliul în România;
- c) să aibă cetățenia română;
- d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;
- e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(12) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(13) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(14) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(15) În caz de vacantare a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacantării postului.

(16) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;

d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;

e) la survenirea unei incompatibilități;

f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(17) Pentru realizarea sarcinilor stabilite de lege, se înființează în cadrul Oficiului Consiliul consultativ juridic și judiciar format din experți desemnați astfel:

a) 3 experți din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv 1 reprezentant din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, 1 reprezentant din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și 1 reprezentant din cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică, numiți de către Procurorul general;

b) 2 reprezentanți din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv 1 reprezentant din cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate și un reprezentant din cadrul Direcției de Investigare a Criminalității Economice;

c) un reprezentant din cadrul Serviciului Român de Informații.

(18) Consiliul consultativ juridic și judiciar acordă expertiză juridică și judiciară fiind responsabil pentru emiterea unui aviz independent privind caracterizarea faptelor care pot fi încadrate ca infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(19) Membrii Consiliului consultativ juridic și judiciar vor fi detașați la Oficiu, la solicitarea președintelui instituției, de către autoritățile nominalizate la alin. (17) pe o perioadă 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii perioadei de detașare cu încă 3 ani.

(20) Membrii Consiliului consultativ juridic și judiciar trebuie să îndeplinească cumulativ, la data detașării, următoarele condiții:

a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție juridică sau în activitatea specifică a instituției de unde provin;

b) să aibă domiciliul în România;

c) să aibă cetățenia română;

d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;

e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(21) Se interzice membrilor Consiliului consultativ juridic și judiciar să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(22) Funcția de membru al Consiliului consultativ juridic și judiciar este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(23) Pe perioada detașării la Oficiu, raportul de muncă al membrilor Consiliului consultativ juridic și judiciar va fi suspendat, urmând ca la încetarea perioadei de detașare să revină la funcția deținută anterior.

(24) În caz de vacanță a unui post în cadrul Consiliului consultativ juridic și judiciar conducătorul autorității prevăzute la alin. (17) va propune Președintelui Oficiului o nouă persoană, în termen de 15 de zile de la data vacanței postului.

(25) Calitatea de membru al Consiliului consultativ juridic și judiciar încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost desemnat;

- b) la cerere;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitate definitivă de exercitare, constând într-o indisponibilitate mai lungă de 60 de zile consecutive;
- e) la survenirea unei incompatibilități dintre cele prevăzute la alin. 21, 22 și 23;
- f) prin încetarea detașării pentru încălcarea gravă a prezentei legi și pentru condamnare penală, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, pentru săvârșirea unei infracțiuni.

(26) În aplicarea prezentei legi, Consiliul consultativ juridic și judiciar examinează în plen lucrările întocmite de direcția de specialitate care analizează informațiile primite de Oficiu și acordă un aviz consultativ motivat pentru aplicarea art. 33, care va fi prezentat președintelui Oficiului.

(27) Consiliul consultativ juridic și judiciar își desfășoară activitatea, examinează și deliberează cu privire la avizul consultativ, în plen, cu majoritatea voturilor membrilor acestuia, drept de veto având reprezentanții Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(28) Avizul Consiliului Consultativ se formulează și se transmite în scris președintelui Oficiului. El poate fi: favorabil, favorabil cu obiecții sau propuneri sau negativ. Avizele favorabile care cuprind obiecții sau propuneri, precum și cele negative se motivează și pot fi însoțite de documentele sau de informațiile pe care se sprijină.

(29) Avizul Consiliului Consultativ este un aviz de specialitate și are caracter consultativ.

(30) Avizul Consiliului consultativ juridic și judiciar adoptat în plen conform prevederilor alin. 26 se semnează de către toți membrii acestuia și face corp comun cu lucrarea supusă examinării.

(31) Atribuțiile Consiliului consultativ juridic și judiciar sunt prevăzute în Regulamentul de Organizare și Funcționare a Oficiului aprobat prin Hotărâre a Guvernului.

Art. 40 - (1) Angajarea personalului Oficiului se face pe baza unui concurs sau examen, organizat potrivit reglementarilor legale în vigoare. Condițiile specifice necesare pentru ocuparea funcțiilor în cadrul Oficiului sunt stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare.

(2) Personalul angajat al Oficiului, inclusiv personalul detașat nu poate ocupa niciun post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul niciuneia din entitățile raportoare în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului, cu excepția funcțiilor didactice, a activităților de instruire în domeniu și a activităților desfășurate în cadrul asociațiilor și fundațiilor dacă este dovedită existența unui interes legitim.

(3) Personalul angajat al Oficiului, personalul detașat, inclusiv personalul prevăzut la art. 39 alin. (7), are obligația de a nu transmite informațiile confidențiale primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține pe termen nelimitat.

(4) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului, inclusiv a personalului detașat, a informațiilor confidențiale primite și prelucrate în cadrul Oficiului, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(5) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță personalul angajat al Oficiului, inclusiv personalul detașat, este supus în fiecare an unei evaluări conform legii.

(6) Personalul Oficiului, inclusiv personalul detașat, răspunde disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu.

(7) Personalul Oficiului trebuie să fie absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare economică sau juridică ori absolvenți cu studii medii, după caz, cu vechimea prevăzută de lege. Pentru activitatea informatică se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior de profil informatic, iar pentru activitatea de relații internaționale se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare în limbi străine, comunicare și relații publice sau administrație publică.

(8) Vechimea în Oficiu este considerată vechime în specialitate.

(9) Personalul angajat al Oficiului care este detașat sau delegat în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurnă în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară;

b) decontarea cheltuielilor de cazare la structuri turistice de categoria până la 3 stele inclusiv. În situația în care nu beneficiază de cazare în aceste condiții, au dreptul la o sumă egală cu 0,7% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru fiecare noapte, pe toată durata delegării sau detașării în altă localitate;

c) decontarea transportului aerian, naval, auto sau pe calea ferată clasa I, inclusiv vagon de dormit clasa I, ori, după caz, a 7,5 litri carburant la suta de kilometri, în situația în care deplasarea se face cu autoturismul.

(10) Personalul angajat al Oficiului care este trimis în străinătate, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) o sumă zilnică, denumită în continuare diurnă, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea, în cuantum de 56 euro/zi;

b) o sumă zilnică, denumită în continuare indemnizație de cazare, în limita căreia personalul trebuie să își acopere cheltuielile de cazare, în cuantum de 300 euro/zi;

c) justificarea sumelor cheltuite în valută, cu excepția celor reprezentând diurna, se face pe bază de documente și se aprobă de către președintele Oficiului; în cazul cheltuielilor medicale este necesar și avizul policlinicii de specialitate.

(11) Forma și conținutul procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor și ale legitimațiilor de control vor fi stabilite prin ordin al președintelui Oficiului, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(12) Agenții constatați ai Oficiului beneficiază de protecția legii în exercitarea atribuțiilor de serviciu. La cererea motivată a agenților constatați,

Oficiul poate solicita organelor abilitate asigurarea protecției împotriva amenințărilor, violențelor și faptelor de ultraj.

(13) Salarizarea funcțiilor prevăzute la art. 39 alin. (17) se stabilește prin asimilare cu funcția de analist financiar, gradul I, din cadrul Oficiului.

(14) Pentru funcționarea Oficiului, Guvernul transmite în administrare sau în folosință acestuia imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii. De asemenea, Oficiul poate închiria, în condițiile legii, imobilele necesare – terenuri și clădiri-funcționării în condiții optime.

(15) Pentru îndeplinirea obiectului de activitate, se alocă resurse corespunzătoare pentru aplicarea tehnologiilor de ultimă generație, conform legislației naționale în vigoare, care să permită Oficiului confruntarea datelor cu datele altor instituții similare într-un mod anonim, prin asigurarea protecției datelor cu caracter personal, cu scopul de a detecta în alte state membre persoane care fac obiectul unor analize și de a identifica veniturile și fondurile acestora.

Art. 41 Prevederile prezentului capitol pot fi detaliate prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Oficiului.

CAPITOLUL X - RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

Art. 42 – (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională, administrativă sau penală.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(3) Funcția de verificare și control exercitată de reprezentanții împuterniciți ai autorităților competente implică exercițiul autorității de stat.

Art. 43 - (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6 alin.(1) – (4), art. 8 alin. (1), alin. (4) și alin. (14), art. 9 alin. (1), art. 10 alin.(1) – (7), art.11 alin. (2) – (12), art. 13 alin. (1) –(3), art.14, art.15 alin. (1) și (2), art.16 alin.(1) – (3), art.17 alin. (1) – (3) și alin. (6) – (15), art. 18 alin. (1) – (3) și alin. (9) – (10), art. 20 alin. (1) –(3), art. 22 alin. (1), alin. (2), alin.(5) și alin.(6), art. 23 alin.(1) – (7), art. 25 alin. (5);

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 24 alin.(1) – (4);

c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin.(1), (3), (5) și (7), art. 8 alin. (12), art. 25 alin. (6), art. 31 alin. (2) și art. 32 alin. (2), (3) și (4);

d) Neîndeplinirea obligației de raportare prevăzută la articolul 6, atunci când un director sau un angajat al entității raportoare a dezvăluit la nivel intern existența unor indicii sau certitudini despre faptul că o faptă sau o tranzacție a fost legată de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

e) Obstrucționarea activității de control și supraveghere;

f) Neîndeplinirea măsurilor dispuse de autoritățile prevăzute la art. 25;

g) Neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 36 alin. (3) și alin. (4);

h) Inițierea sau continuarea relației de afaceri sau executarea unor tranzacții cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru persoanele fizice, contravențiile prevăzute la alin.(1) lit. a), d) și f) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 25.000 lei la 150.000 lei, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 20.000 lei la 120.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și g) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei.

(3) Pentru persoanele juridice contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu avertisment sau cu amendă prevăzută la alin. (2) ale cărei limite superioare se majorează până la 10% din veniturile totale declarate în ultimele 12 luni încheiate. Sancțiunile și măsurile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care sunt responsabile de încălcarea legii.

(4) Prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică sancțiunilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5).

(5) În situația în care oricare dintre faptele prevăzute la alin. (1) este săvârșită de o instituție de credit sau financiară, aceasta constituie contravenție dacă este gravă, repetată, sistematică, sau o combinație a acestora și nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să constituie înfracțiune. Limitele superioare ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) care se aplică instituțiilor de credit sau financiare se majorează astfel:

- a) pentru persoanele juridice cu 4.000.000 lei,
- b) pentru persoanele fizice cu 500.000 lei.

Art. 44 - (1) Pentru încălcări ale prevederilor prezentei legi pe lângă sancțiunea amenzii contravenționale, pot fi aplicate contravenientului una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;
- b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;
- c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;
- d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;
- e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- f) închiderea sucursalei sau a altui sediu secundar ;
- g) o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- h) un ordin prin care se impune persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- i) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile obligate împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare;
- j) încetarea prestării serviciului de plată sau de distribuție de monedă electronică prin intermediul unui agent sau distribuitor.

(2) Oficiul poate solicita motivat, autorităților și organismelor de autoreglementare prevăzute la art. 25 alin. (3), cu excepția Băncii Naționale a României, precum și instituțiilor cu atribuții de autorizare a entităților raportoare pe care le supraveghează și controlează Oficiul, aplicarea sancțiunilor complementare.

(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (1) - (4), autoritățile de supraveghere pot aplica suplimentar și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.

(4) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 8, 13 și 28 și 29.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 15 – 42 din Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în situația entităților prevăzute la art.26 alin.(1) și art. 27 alin. (1) din prezenta lege, constatarea de către Banca Națională a României sau de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a contravențiilor, aplicarea sancțiunilor și sancțiunilor contravenționale complementare descrise în prezentul capitol, precum și contestarea acestora are loc în condițiile art.26 și art. 27 alin.(3) din prezenta lege. Prevederile referitoare la procesele-verbale din art.10 alin.(1) și (3) și art. 14 din Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile ordinelor emise în conformitate cu art.26 din prezenta lege.

(6) Amenzile încasate se fac venituri, după caz, la bugetul de stat, la bugetul local, sau la bugetul instituției abilitate să încaseze amenda, potrivit legii. Executarea se realizează în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

(7) Contravențiile prevăzute la art. 43 au caracter continuu, se constată și se sancționează de reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la art. 25 alin. (1) sau de autoritățile prevăzute la art.25 alin.(1) potrivit reglementărilor proprii.

Art. 45 - Autoritățile competente conform art. 25 iau în considerare, atunci când stabilesc tipul și nivelul măsurilor sau sancțiunilor contravenționale aplicate, circumstanțe relevante, precum:

- a) frecvența și durata încălcării;
- b) gradul de responsabilitate a persoanei fizice sau juridice declarate responsabile;
- c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, indicată de exemplu de venitul anual al persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă;
- d) măsura în care persoana fizică sau juridică declarată responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- e) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă;

f) gradul de conformare la recomandările formulate de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați ai autorităților prevăzute la art. 25 alin. (1).

(g) beneficiul obținut în urma încălcării de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă, în măsura în care acesta poate fi determinat;

(h) pierderile produse terților prin încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate.

Art. 46 – (1) Autoritățile competente prevăzute la art. 25 au obligația de a publica pe site-ul lor oficial informații referitoare la numărul și tipul măsurilor sau sancțiunilor administrative aplicate pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi, devenite definitive.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanelor responsabile și sunt menținute pe site pentru o perioadă de 5 ani. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-ul oficial numai pentru o perioadă necesară în conformitate cu normele legale în vigoare aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal.

(3) Autoritatea competentă poate considera publicarea datelor de identitate ale persoanelor responsabile ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări de la caz la caz efectuate cu privire la proporționalitatea publicării acestor date sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, situație în care autoritatea competentă:

a) amână publicarea deciziei de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele nepublicării încetează;

b) publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim, dacă publicarea cu titlu anonim asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal respective; în cazul unei decizii de publicare a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că, în cursul perioadei respective, motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim încetează;

c) nu publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

1. că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau

2. proporționalitatea publicării deciziei în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

Art. 47 – Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 37 alin. (1) și (2) și art. 40 alin. (3) și (4) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 48 – (1) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) informează, după caz, Autoritatea europeană de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010, asupra următoarelor cazuri:

a) când apreciază că un terț îndeplinește cerințele prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. b) și d) pentru persoanele supuse supravegherii acestora;

b) când apreciază că legislația unui stat terț nu permite aplicarea măsurilor obligatorii de cunoaștere a clientelei;

c) când apreciază că un stat terț impune aplicarea de proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta, echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, iar aplicarea acestora este supravegheată de o manieră echivalentă celei reglementate prin prezenta lege;

d) în acele situații vizând statele terțe, ce fac obiectul informării Comisiei de către Oficiu, conform reglementărilor emise pe baza prezentei legi.

2) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) transmit, după caz, Autorității europene de supraveghere, Autorității bancare europene, Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale, Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe, informații din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010.

3) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) cooperează, după caz, cu autoritățile europene de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010 și transmit acestora informațiile necesare îndeplinirii obligațiilor în temeiul Directivei / (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

4) În scopul realizării informărilor prevăzute la alin. (1), Oficiul furnizează autorităților prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) informațiile ce fac obiectul transmiterii către Autoritatea europeană de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, conform legii.

Art. 49 –(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit activitatea infracțională din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a altor drepturi asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni..

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) - c) din Codul penal.

(4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit, necesare ca elemente ale activităților menționate la alin. (1) și art. 2 lit. c) pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.

(5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă activitatea infracțională din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în străinătate.

Art. 50 În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Art. 51 - (1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din Codul penal.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

Art. 52 Hotărârea judecătorească definitivă privind infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se comunică Oficiului.

CAPITOLUL XI - DISPOZIȚII PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE

Art. 53 - Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ a) datele de identificare a membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul fiscal al persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;”.

2. La articolul 6, alineatul (2), litera c) se completează și va avea următorul cuprins:

„c) denumirea asociației; denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul „asociație”. Denumirea exprimată într-o limbă străină va cuprinde și traducerea în limba română.”.

3. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care din asociație fac parte persoane ale căror nume sau ale căror denumiri sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, numele sau denumirile sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt menționate în documentele oficiale ale asociației.”.

4. La articolul 7 alineatul (2), după litera c) se introduc două litere noi, lit.c¹) și c², cu următorul cuprins:

„c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor asociați;

„c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei care, în temeiul alin. (1), formulează cererea de înscriere, care cuprinde datele de identificare a beneficiarilor reali ai asociației, în sensul Legii pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 6 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător.”.

5. La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care înscrisurile prevăzute la lit. c) și c¹) sunt redactate într-o limbă străină, ele se depun în copie certificată, însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat.”.

6. Alineatul (4) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul asociației depune la judecătoria în a cărei circumscripție urmează să-și aibă sediul filiala, cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actul constitutiv, actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial ale acesteia, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor filialei. Dispozițiile art. 6, art. 7 alin. (2¹) și ale art. 9 - 12 sunt aplicabile în mod corespunzător.”.

7. La articolul 13¹, după alineatul (2), se introduce un alineat nou, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Sucursalele își pot desfășura activitatea numai după înscrierea lor în Registrul asociațiilor și fundațiilor. Cererea de înscriere, însoțită de hotărârea

adunării generale se va depune la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, prevederile art. 8 alin. (2) și (3) și următoarele se aplică în mod corespunzător”.

8. Alineatele (2) și (3) ale articolului 15 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin 100 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, la data constituirii fundației.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazul fundațiilor al căror scop exclusiv, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, este efectuarea operațiunilor de colectare de fonduri care să fie puse la dispoziția altor asociații sau fundații, în vederea realizării de programe de către acestea din urmă, activul patrimonial inițial poate avea o valoare totală de cel puțin 20 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată”.

9. La articolul 16, alineatul (2) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) datele de identificare a fondatorului sau, după caz, a fondatorilor: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice și, după caz, domiciliul/reședința ori adresa sediului social;”.

10. La articolul 16, alineatul (2) litera c) se completează și va avea următorul cuprins:

„c) denumirea fundației; denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul „fundație”. Dispozițiile art. 6 alin. (2) lit. c) teza a II-a se aplică în mod corespunzător.”.

11. La articolul 16, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care numele sau denumirile fondatorilor sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, acestea sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt menționate în documentele oficiale ale fundației.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător în cazul membrilor consiliului director al fundației.”.

12. La articolul 17 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, lit. c¹) și c²), cu următorul cuprins:

„c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității fondatorilor și membrilor consiliului director;

c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei prevăzute de art. 16 alin. (2) lit. h), care cuprinde datele de identificare a

beneficiarilor reali ai fundației, în sensul Legii pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător.”.

13. Alineatul (3) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 7 alin. (1), alin. (21), (3) - (3⁵) și alin. (4), ale art. 8 - 12 și ale art. 14 se aplică în mod corespunzător”.

14. La articolul 27², litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) verifică, cel puțin o dată pe an, modul în care este administrat patrimoniul asociației;”.

15. După articolul 27² se introduce un articol nou, art.27³, cu următorul cuprins:

„ Art.27³ - Asociațiile au obligația de a păstra cel puțin 5 ani registrele tranzacțiilor efectuate.”.

16. Alineatul (2) al articolului 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 27- 27³ se aplică în mod corespunzător:”.

17. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul IV - Modificarea actului constitutiv, a statutului ori a beneficiarului real al asociației sau fundației. Fuziunea și divizarea”.

18. După articolul 34³ se introduc două noi articole, art. 34⁴ și art. 34⁵, cu următorul cuprins:

„ Art. 34⁴ - (1) Anual sau ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare a beneficiarului real, asociația sau fundația are obligația de a comunica Ministerului Justiției, datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, datele de identificare ale beneficiarului real.

(2) Declarația anuală prevăzută la alin. (1) se comunică Ministerului Justiției până la data de 15 ianuarie.

(3) Dacă intervine o modificare privind datele de identificare a beneficiarului real, declarația prevăzută la alin. (1) se depune în 15 zile de la data la care aceasta a intervenit.

Art. 34⁵ - (1) Nerespectarea de către o asociație sau fundație a obligației prevăzute de art. 34⁴ constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 5000 lei.

(2) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) se face de către autoritățile cu atribuții de supraveghere și control prevăzute la art. 25 din Legea pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, prin agenți constatatori proprii.

(3) Contravenientul are obligația ca în termen de 15 zile de la comunicarea procesului verbal de constatare a contravenției prevăzută la alin. (1) să comunice datele de identificare ale beneficiarului real.

(4) În procesul verbal de constatare a contravenției se înscrie o mențiune privind obligația prevăzută de alin. (3) cât și sancțiunea aplicabilă în cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real, în termen de 15 zile de la momentul comunicării acestuia, respectiv dizolvarea asociației sau fundației potrivit art. 56 alin. (1) lit. f) sau, după caz, art. 59.

(5) Procesul verbal se comunică contravenientei, precum și Ministerului Justiției în vederea înregistrării în evidența privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

(6) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

19. La articolul 38 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d) valoarea activului patrimonial pe fiecare dintre cei 3 ani anteriori în parte este cel puțin egală cu valoarea patrimoniului inițial/de 3 ori valoarea salariului brut pe țară garantat în plată;”

20. La articolul 39 alineatul (11) litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) datele de identificare ale persoanelor fizice: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, respectiv denumirea, sediul și codul de identificare fiscală fiscal al persoanelor juridice, cu care asociația sau fundația colaborează în mod frecvent în vederea realizării obiectului său de activitate pentru care aceasta solicită recunoașterea statutului de utilitate publică;”

21. La articolul 41 partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) Recunoașterea utilității publice conferă asociației sau fundației următoarele drepturi:”

22. La articolul 41 alineatul (1) literele d) și e) se abrogă.

23. Alineatul (4) al articolului 52 se abrogă.

24. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 56 - (1)** Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate.”

25. La alineatul (1) al articolului 56, după litera e) se introduce o literă nouă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real în termenul prevăzut de art. 34⁵ alin. (3)”

26. Alineatul (4) al art. 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a) - c) și f), bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local”

27. Alineatul (2) al articolului 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Registrul național se ține de Ministerul Justiției prin direcția de specialitate, în format electronic.”

28. Alineatul (1) al articolului 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 74 - (1)** În scopul constituirii și funcționării Registrului național, instanțele judecătorești sunt obligate ca, din oficiu, să comunice electronic Ministerului Justiției copii de pe hotărârile judecătorești rămase definitive privind constituirea, modificarea și încetarea oricărei asociații, fundații sau federații, precum și de pe înscrisurile doveditoare, în termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a fiecărei hotărâri judecătorești. În același termen, instanțele judecătorești vor efectua transferul înscrierilor cuprinse în registrele speciale ținute de acestea către serverul central instalat la sediul Ministerului Justiției.”

29. Alineatele (1) și (2) ale articolului 75 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial este public, cu excepția datelor care se supun reglementărilor privind protecția datelor cu caracter personal și a datelor din evidența privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

(2) Ministerul Justiției eliberează, pe cheltuiala persoanei solicitante, copii certificate de pe înregistrările efectuate în Registrul național și de pe înscrisurile doveditoare, cu excepția datelor care se supun reglementărilor privind protecția datelor cu caracter personal.”

Art. 54 - Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera f) a articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

”f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor;”.

2. Articolul 91 se modifică și va avea următorul conținut:

”**Art. 91 - (1)** În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni nominative emise de societate.

(2) Felul acțiunilor va fi determinat prin actul constitutiv. Acțiunile nominative pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, caz în care se înregistrează în registrul acționarilor.”.

3. La articolul 36 alin. (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

”f¹) declarația pe proprie răspundere a reprezentantului legal al societății, care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali în sensul Legii pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și modalitățile în care se exercită controlul asupra societății.”.

4. După articolul 70¹ se introduce un nou articol, art. 70², cu următorul cuprins:

”**Art. 70² – (1)** Anual, sau ori de câte ori intervine o modificare cu privire la datele de identificare ale beneficiarului real, în sensul Legii pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, administratorul care are dreptul de a reprezenta societatea depune la oficiul registrului comerțului declarația prevăzută art. 36 alin. (1) lit. f) în vederea înregistrării modificării în Registrului Beneficiarilor Reali al Societăților.

(2) Datele de identificare ale beneficiarului real în sensul alin. (1) sunt: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, domiciliul sau reședința;”

(3) Declarația anuală se depune la oficiul registrului comerțului în termen de 15 zile de la aprobarea situațiilor financiare anuale, iar dacă intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, declarația se depune în termen de 15 zile de la data la care aceasta a intervenit.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) se poate da în fața reprezentantului oficiului registrului comerțului sau se poate depune în formă autentică, personal sau prin reprezentant.”.

5. Alineatele (2) și (4) ale art. 92 se abrogă.

6. Articolul 99 se abrogă.

7. Alineatul (1) al articolului 99¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Constituirea de ipoteci mobiliare asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor emise în formă materială, și prin menționarea ipotecii pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.”.

8. Alineatul (3) al articolului 102 se abrogă.

9. Litera i¹) a articolului 113 se abrogă.

10. Alineatul (4) al articolului 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.”.

11. Alineatul (1) al articolului 123 se abrogă.

12. Alineatul (1) al articolului 201 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Situațiile financiare se întocmesc potrivit normelor prevăzute pentru societatea pe acțiuni, prevederile art.185 aplicându-se în mod corespunzător.”.

13. Art. 270 se modifică și va avea următorul cuprins:

”**Art. 270 - (1)** Sumele convenite acționarilor, neîncasate în termen de două luni de la publicarea situației financiare, vor fi depuse la o bancă sau la una dintre unitățile acesteia, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului.

(2) Plata se va face persoanei arătate.”.

14. La articolul 270³, după alineatul (2), se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²) , cu următorul cuprins:

”(2¹) Nerespectarea de către administratorul care reprezintă societatea a obligației prevăzute la art. 70² constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5000 la 10000 lei. Procesul-verbal de contravenție se comunică oficiului registrului comerțului, în acesta fiind consemnat că nedepunerea declarației atrage dizolvarea societății, în condițiile art. 237.

(2²) Dacă în termen de 30 de zile de la data aplicării sancțiunii contravenționale administratorul care reprezintă societatea nu a depus declarația privind datele de identificare ale beneficiarului real, la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul, sau după caz, tribunalul specializat va putea pronunța dizolvarea societății. Cauza de dizolvare poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond. Dispozițiile art. 237 alin. (4) - (13) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, se aplică în mod corespunzător.”.

15. Alineatul (3) al art. 270³ se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) - (2¹) se realizează de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală și ale unităților sale teritoriale. Constatarea contravenției prevăzute la alin. (2¹) se poate face și de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor prin agenți constatați proprii.”

(4) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

16. Litera d) a art. 273 se modifică și va avea următorul cuprins:

”d) predă titularului acțiunile înainte de termen sau predă acțiuni liberate în total sau în parte, în afară de cazurile stabilite de lege;”

Art. 55 - Articolul 61 din Codul de procedură fiscală, adoptat prin Legea nr. 207 din 20 iulie 2015, Monitorul Oficial Nr. 547, Partea I din 23 iulie 2015 cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (4) al art. 61 se abrogă.

2. Alineatul (5) al art. 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (5) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3), informațiile obținute potrivit alin. (1) și alin. (2) lit. b) sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organului fiscal central”.

CAPITOLUL XII - DISPOZIȚII FINALE

Art. 56 – (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare Regulamentul de aplicare a prezentei legi, precum și Regulamentul de organizare și funcționarea a Oficiului.

(2) Până la adoptarea regulamentului de organizare și funcționare prevăzut la alin. (1), Oficiul va funcționa potrivit Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, în măsura în care nu contravine acesteia.

Art. 57 – (1) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile de supraveghere și organismele de autoreglementare au obligația de a emite reglementari sectoriale în vederea aplicării dispozițiilor prezentei legi și a Regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(2) La solicitarea autorităților de supraveghere și a organismelor prevăzute la alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării va emite puncte de vedere cu privire la reglementările sectoriale propuse.

(3) În aplicarea prezentei legi, Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, emit reglementări sectoriale prin care stabilește cerințe cu privire la:

- a) măsuri de cunoaștere a clienței;
- b) cadrul de control intern, inclusiv politici, proceduri și sisteme ale entităților obligate;
- c) instruirea și verificarea profesională a angajaților;
- d) măsuri de reducere a riscului și remediere a deficiențelor.

(4) Entitățile raportoare aflate în supravegherea Băncii Naționale a României, Autorității de Supraveghere Financiară și Oficiului respectă orientările emise de Autoritățile Europene de Supraveghere, potrivit reglementărilor, instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emit acestea.

Art. 58 Ordinul Președintelui prevăzut la art. 8 alin. (11) va fi publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la intrarea în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1) entitățile raportoare vor transmite rapoartele stabilite la art. 6 și art. 7 conform Deciziei Plenului Oficiului nr. 2472/2013 privind forma și conținutul Raportului de tranzacții suspecte, ale Raportului de tranzacții de numerar și ale Raportului de transferuri externe și a Deciziei Plenului Oficiului nr. 673/2008 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind transmiterea rapoartelor de tranzacții cu numerar și a rapoartelor de transferuri externe.

(3) Entitățile raportoare se conformează obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 59 - (1) În termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni înregistrate în registrul comerțului până la această dată efectuează conversia acțiunilor la purtător în acțiuni nominative și depun actul constitutiv actualizat la oficiul registrului comerțului.

(2) Neîndeplinirea, până la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), a obligației de conversie de către societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni atrage dizolvarea acestora.

(3) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul, sau după caz, tribunalul specializat va putea pronunța dizolvarea societății. Cauza de dizolvare poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond, instanța putând acorda un termen în acest scop.

(4) Dispozițiile art. 237 alin. (4) - (13) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, se aplică în mod corespunzător.

Art. 60 (1) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, societățile înregistrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în registrul comerțului depun, prin grija reprezentantului legal, spre înregistrare în Registrul Beneficiarilor Reali ai Societăților, ținut de Oficiul Național al Registrului Comerțului, o declarație privind datele de identificare a beneficiarilor reali.

(2) Nerespectarea de către administrator care reprezintă societatea a obligației prevăzute la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se realizează de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală și ale unităților

sale teritoriale. Constatarea contravenției prevăzute la alin. (2) se poate face și de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor prin agenți constatați proprii.

(4) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 61 - În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, asociațiile și fundațiile au obligația completării documentelor conform cerințelor prevăzute la art. 6, 7, 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările din prezenta lege, prevederile art. 8 aplicându-se în mod corespunzător. La expirarea termenului, asociațiile și fundațiile care nu s-au conformat obligației se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate în condițiile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările din prezenta lege.

Art. 62 – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012.

b) Orice alte dispoziții contrare.

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 05 iunie 2015.

